

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 45.

Z KRAKOWA DNIA 31 MAJA 1829 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 21 Maja.

W Gazecie Berlińskiej czytamy następujący artykuł, podany przez Pana Langę, Inspektora Jeneralnego robot wodnych w Królestwie Polskiem:

O nieużyteczności tam nadrzecznych w czasie wielkich wylewów.

Przed dwudziestą laty mi-łem szczęście być uczniem Eytelweina. Professor ten w prelekcjach swoich o budownictwie wodnem, wyłożył szczegółowo szkody i niebezpieczeństwo tam nadrzecznych. Piasek i muł podwyższaia corocznie powierzchnię między groblami; przestrzeń zatem, którą woda ma obejmować, staie się przez to coraz mniejszą. Z tego powodu groble takie podwyższone być muszą, a koszta i niebezpieczeństwo wzrastaia naostatek tak dalece, że użytek z gruntu, który i bez tam coraz bchszym się staie, nie odpowiada wcale owym nakładom. Tym sposobem musi nastąpić czas, że okolice owe zostaną opuszczone. A w końcu niepodobna nawet przewidzieć wysokości i niebezpieczeństwa wezbrania. Gdyby okolice nadrzeczne nie były zastianiane groblami, tedy sama powódź, właśnie iak w Egipcie, dobroczynnie utrzymywałaby zawsze wartość grun-

tów, bez żadnego niebezpieczeństwa. Evtelwein dodawał nadto, iż łatwoby można wyrachować, że gdyby dziś jeszcze zamiast grobel zakładane były kanały dla ułatwienia szybkiego odpływu wód, i wioski leżące za groblami przebudowane zostały, jużby to ze względu podniesienia wartości gruntów i mniejszych kosztów utrzymania, rozstrzygnięto korzystnie za zniesieniem tam, nie przynosząc z sobą żadnego niebezpieczeństwa. Jako rozpoczynający Inżynier wodny, napisałem wówczas dla własnego nżytku rozprawę o budowlach wodnych z szczególniejszym względem na wody Polskie. Tem ważniejsze stawały się dla mnie uwagi Eytelweina, im bardziej myślane u nas wstrzymać wylewy za pomocą głównych tam (zimowych grobli). Wyrachowałem, iż kiedy zima w pierwszych początkach swoich iest mocna i sucha, późniey spada wiele śniegu, i kiedy ten przy dostatecznym mrozie leży ieszcze w Marcu, tedy gdy słońce wznosi się już wysoko, wówczas on raptownie topnąc, tak dalece powiększa masę wód wpływających do Wisły z okolic Karpatów, tudzież z Dunajca, Sanu, Wieprza, Bugu, Narwi i innych mniejszych rzek, iż ta nawet przy czterotygodniowem trwaniu wielkiej powodzi ieszcze nie będzie

w stanie płynąć śród grobli, i musi zrzucić wylew. Niestety! zdarzyło się to wielkie nieszczęście. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, iż rząd Pruski użyje najstosowniejszych środków dla odwrócenia w przyszłości podobnego nieszczęścia. Nie w zamiarze pokazywania środków, lecz że skromność Pana Eytelweina nie pozwala mu publicznie mówić o sobie, ośmieliłem się dla czci dzisiejszego Pruskiego budowniczego robot wodnych, dać poznać obcym tej rzeczy, iż nieszczęście które Prussy dotknęło, było postrzegane i przeczuwane oddawna. Żyjąc w obcym kraju nie zostaję w żadnych innych stosunkach zawisłości, tak względem rządu Pruskiego, jako też Pana Eytelweina, jak tylko w tych, które uczucia wdzięcznego ucznia przywiązują do swego nauczyciela, przeto uwagom moim żaden zarzut jednostronności zrobiony być nie może.

W Warszawie dnia 1go Maja 1829 r.

— Dnia 25. —

Obrząd Koronacyi Najjaśniejszego Cesarza i Króla, oraz Najjaśniejszej Jego Małżonki, odbył się na dniu wczorajszym w porządku programmatem przepisany. Żadne pióro nie zdoła opisać powszechney radości z powodu tej drogiej, tej wspaniałej, tej pamiętnej uroczystości, która serce każdego Polaka napełniła najwyższą wdzięcznością i najgłębszem uszanowaniem dla potężnego Monarchy, Dawcy tylu łask i dobrodziejstw dla Polaków. Już o godzinie osmej rano obszerny amfiteatr wystawiony wzdłuż placu Zamkowego na przeszło 2000 osób, wszystkie okna na placu Zamkowym, tudzież przy ulicy Sto Jańskiej, Kościół Metropolitalny, Galeryie Sali Koronacyney, niemniej wszystkie przystępy do Zamku i Kościoła napełnione były osobami obojej płci, różnego stanu i wieku. Zbieg ten ludu cisnącego się

do miejsca, przez które uwielbiony Monarcha, i ukochana Monarchini mieli postępować, sprawiał widok niepamiętny i zachwycający.

Za danym znakiem przez 21 wystrzałów z dział, osoby mające asystować Koronacyi, zgromadziły się w Zamku.

O godzinie 10tej ozdoby Koronacyjn przeniesione zostały z Zamku Królewskiego do Kościoła Metropolitalnego, gdzie po odśpiewaniu przez Prymasa Mszy Ducha Sgo zostały poświęcone i przeniesione do Sali Tronowej. Orszak ten składał się z oddziału Jazdy Gwardyi pieszo, dwóch Heroldów, dwóch Mistrzów obrzędów, następnie niesione były: Order Orła Białego, Pieczęć Królestwa, Chorągiew, Miecz, Płaszcz Królewski, Kula Ziemska, Berło, Korona; nakoniec postępowali Wielki Mistrz obrzędów Dworu, oddział Jazdy Gwardyi pieszo, tudzież wszystkie Władze mające być obecniemi Koronacyi.

Siedmdziesiąt i jeden wystrzałów z dział ogłosiło stolicy przeyscie NN. Państwa z Sali Tronowej do Sali Koronacyney. Poprzedzał Ich oddział Jazdy Gwardyi pieszo, jeden Mistrz obrzędów, Kamerjunkrowie, Szambelani, Urzędnicy Dworu, Wielcy Urzędnicy Dworu, Ministrowie i Rada Administracyjna, dwóch Heroldów, dwóch Mistrzów obrzędów, Insignia, Wielki Mistrz obrzędów, oddział Jazdy Gwardyi pieszo. Członkowie Familii Cesarsko-Królewskiej, Damy Dworu, Służba Wojskowa Jego Cesarsko-Królewskiej Mości, nakoniec jeden oddział Jazdy Gwardyi pieszo, zamykali ten orszak.

Najjaśniejsi Państwo przyjeźci zostali u drzwi Sali Koronacyney przez Duchownictwo, a skoro wszyscy miejsca swoje zajęli, w początku programmatem przepisany, Jego Cesarsko-Królewska Mość dał znak Pry-

masowi, który się do Najjaśniejszego Pana zbliżył i odurzył modlitwą, wzywającą Błogosławieństwa Niebios na Najjaśniejszego Cesarza i Króla.

Po tej modlitwie, mówiąc w Imię Ojca, Syna i Ducha S. Prymas podał płaszcz Królewski, który Najjaśniejszy Pan przywdział.

Najjaśniejszy Cesarz i Król Jmość zażądał Korony. Urzędnik, który ją niósł, wziął ją ze stołu i oddał Prymasowi, który ją podał Najjaśniejszemu Panu na wezgłowie, mówiąc w Imię Ojca, Syna i Ducha S.

Cesarz i Król włożył ją na głowę. Wtenczas Prymas podał J. C. K. Mości na wezgłowie łańcuch Orderu Orła Białego. Jego Cesarsko-Królewska Mość wezwał do Siebie Najjaśniejszą Cesarzową i Królową, i włożył na nią łańcuch wspomniany, który dwie Damy Honorowe przypięły do płaszcza. Najjaśniejszy Cesarz i Król zażądał Berła i Kuli Ziemskiej, które Mu Prymas podał mówiąc w Imię Ojca, Syna i Ducha S. Poczem Prymas po trzykroć zawołał *Vivat Rex in aeternum*.

W tej samej chwili ozwały się dzwony po wszystkich Kościołach i dano 101 razy ognia z dział. Duchowieństwo jako też i obecni złożyli swe powinszowania Najjaśniejszemu Panu trzema głębokimi pokłonami.

Natychmiast potem i skoro odgłos dzwonów i huk z dział ustał, Najjaśniejszy Cesarz i Król Jmość złożywszy Berło i Kulę Ziemską w ręce osób, które je niosły, przykląkł i odczytał głośno w języku Francuzkim z książki podanej Mu przez Ministra Wyznań Religijnych następującą Modlitwę:

„Boże Wszchemocny! Boże Ojców moich! Królu Królów! Ty któryś Świat stworzył Boskiem Twem Słowem, którego nie- „skończona mądrość utworzyła człowieka dla

„rządzenia Światem w drodze prawdy, po- „wołałeś mnie na Króla i Sędziego wale- „cznego narodu Polskiego. Uznaję z święto- „bliwem uszanowaniem skutki niebieskiey „Twey dobroci na mnie, i składając Ci dzię- „ki za Twe dobrodzieystwa, korzę się oraz „przed Boskim Maiestatem Twoim. Racz „Panie Mój i Boże Mój! oświecać kroki „moje w tym najwyższym zawodzie, i kie- „rować czynami moimi dla spełnienia tego „wysokiego powołania. Niech mądrość któ- „ra Twój tron otacza będzie zemną: opuść „Ją z Niebios, abym przejęty został wolą „Twą Pańską i prawdą Twoich Przykazań. „Nech serce moje w Twem będzie ręku, i „abym zdołał panować dla szczęścia moich „ludów i dla chwały Twego świętego Imie- „nia. stosownie do ustawy Konstytucyney, „nadanej przez mego dostojnego Poprzedni- „ka i już przezemnie zaprzysiężoney. Abym „nie lękał się stanąć przed Twoim Obli- „czem w dzień Sądu ostatecznego, przez „Chwałę i Miłosierdzie Twe o-Syna Boskie- „go Jezusa Chrystusa, z którym wraz z naj- „łaskawszym i najsilniey ożywiającym Du- „chem Świętym błogosławion jesteś na wieki „wieków, Amen.

Skoro Najjaśniejszy Pan skończył modlitwę i powstał, wszystkie Osoby obecne (oprócz Jego Cesarsko-Królewskiej Mości) uklękły, a Prymas również klęcząc, zaniosł gorące modły o zlanie dobrodzieystw na Panowanie Jego Cesarsko-Królewskiej Mości. Po ukończeniu Modlitwy Prymas udał się z Duchowieństwem do Kościoła S. Jana, gdzie oczekiwał na Jego Cesarsko-Królewską Mość. Poczem Najjaśniejsi Państwo udali się do Kościoła Sgo Jana w tym samym Orszaku, który Im towarzyszył w przybyciu do Sali Koronacyney, postępując pod baldakinem bogatym.

Wszystkie Władze, które były obecne Koronacyi, udały się za Najjaśniejszym Cesarzem i Królem do Kościoła.

Okazanie się Najjaśniejszych Państwa na placu Zamkowym ogłoszone 71 wystrzałami z dział było hasłem do powszechnej radości. Naród zgodnymi okrzykami powitał swojego Króla i swoją Królową, a gdy 101 wystrzałów z dział ogłosiło śpiewanie *Te Deum*, wszyscy wznieśli najgorętsze modły do Przedwiecznego, iżby tak drogie dla Polaków życie Monarchy i Jego Panowanie, wszechmocną swą prawicą wsparł i łaską swoją pobłogosławił. — Po skończonem *Te Deum* NN. Państwo w tymże samym porządku wrócili do Zamku i udali się do swoich apartamentów wśród odgłosu pieśni Boże zachoway, Króla, powtarzanej przez wszystkie muzyki pułkowe.

Tegoż samego dnia dana była uczta u Dworu.

Oświecenie miasta w dniu tym najpamiętniejszym dla narodu Polskiego, było ze wszech miar godne tej wielkiej uroczystości. Dawno stolica nasza nie widziała tak świetnej iluminacyi. Nietylko wszystkie gmachy Rządowe, ogród Krasińskich, ale nadto i wiele prywatnych najrzędszemu światłem gorzało.

Dziś ma być bal galowy u Dworu, a jutro na placu Ujazdowskim dana będzie uczta dla ludu.

*Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.*

M Y

Z B O Ż E Y Ł A S K I

M I K O Ł A Y I.

CESARZ WSZECH ROSSYX, KRÓL POLSKI

i t. d. i t. d. i t. d.

Pragnąc stosownie do skłonności Serca Naszego w najobszerniejszej rozciągliwości iakiej pozwala troskliwość Nasza o utrzyma-

nie towarzyskiego porządku, użyć służącego Nam z mocy Artykułu 43 Ustawy Konstytucyjnej prawa ulaskawienia, nie możemy przyjemniejszy dla Nas znaleźć ku temu sposobności, iak w chwili spełnienia Artykułu 45 tejże Ustawy, przez odbytą w Stolicy Królestwa Uroczystość Koronacyi Naszej i Najukochańszej Małżonki Naszej Cesarzowej i Królowej Jinci Alexandry.

W skutek czego, po wysłuchaniu przełożonego Nam i przez Naszą Radę Administracyjną zdania Komisysy Rządowej Sprawiedliwości, postanowiliśmy i postanawiamy, przestępców, którzy Wyrokami Sądowemi do dnia dzisiejszego zapadłemi, skazani zostali na kary dotąd niewykonane, uwolnić od tychże kar, a przestępców, którzy już część kary ponieśli, uwolnić od reszty z następującemi wyjątkami i zastrzeżeniami.

1) Nie są objęci powyższem Ulaskawieniem skazani na kary główne.

Jednakże karę śmierci zamieniamy na karę dożywotniego warownego więzienia.

2) Nie są również objęci powyższem Ulaskawieniem ci, którzyby byli skazani na kary poprawcze następujące:

a) Na zamknięcie w domu Kary i Poprawy iakiego bądź stopnia za występki dotyczące się fałszowania monet z mocy Art: 250, 251, 252, 253, 254, 255 i 256, za występki dotyczące się podpalania z Art: 384, 385 i 386 Kodexu Karnego, oraz Art: 4 i 5 Prawa Seymowego z dnia 1/13 Czerwca 1825 roku.

Za występki oszustwa i fałszu z mocy Art: 418, 419, 420 i 421.

Za potwarcze oskarżenia o zbrodnie z mocy Art: 432 i za ukrywanie, nabywanie i zbywanie rzeczy z wiedzą, iż z rabunku pochodzą, z mocy Art: 417 Kodexu Karnego.

b) Na zamknięcie w domu Poprawy w stopniu najwyższym, za współnictwo usiłowanego morderstwa z mocy Art: 318 i za kradzież z mocy Art: 398 i 400 Kodexu karnego.

c) Skazani na karę aresztu publicznego iakiego bądź stopnia.

Za zakazane towarzystwa z mocy Art: 277 i 278; wreszcie:

d) Skazani na zamknięcie w domu aresztu publicznego w najwyższym stopniu.

Za obrazę Religii z mocy Art: 257 i 258 i za przedayność z mocy Art: 311 Kodexu karnego.

Wyłączeni są także od niniejszego Ułaskawienia Urzędnicy i Oficjaliaści na kary dyscyplinarne Wyrokami Sądowymi skazani.

4) Niniejsze Postanowienie nie rozciąga się do kar pieniężnych, względem których osobno wyrzeczemy.

5) Zaostrzenie kar poprawczych, które są tylko środkiem ostrożności i bezpieczeństwa, iako to: zabronienie pobytu w pewnem miejscu, dozór policyjny po odbytej karze i wyprowadzenie z kraju cudzoziemców popełniających przestępstwa, będą przeciw ułaskawionym wykonane.

Łaska Nasza niniejszem Postanowieniem udzielona, rozciąga się także do kar już wyrzeczonych Wyrokami, które się jeszcze nie stały prawomocnymi, zachowując jednak skazanym wolność udawania się do wyższych Instancyy.

Gdyby przecież w drodze Sądowej nie uzyskali dla siebie pomyślnego skutku nie mają być pozbawieni dobrodzieystwa niniejszem Postanowieniem udzielonego.

Młó Nam też ufać, iż ten czyn Królewskiej łaskawości Naszey, wzbudzi w nie szczepiliwych, do których się rozciąga, zba-

wienny żal za popełnione przestępstwa, skłoni ich do poprawy, i do uniknienia wszystkiego, co by ich na ponowione ukaranie wystawiać mogło; że nie osłabi w wiernych naszych poddanych Królestwa Polskiego wszelkiego stanu posłuszeństwa dla prawa, pod którego równą dla wszystkich opieką używać iedynie mogą wszelkich korzyści i swodód, iakie im przez sprawowanie poruczonych Nam od BOGA nad nimi Rządów, usiłujemy zapewnić; w czem naysłodszą znajdujemy nagrodę Oycowskiej Naszey o ich pomyślność pieczołowitości.

Dan w Zamku Naszym Królewskim dnia 12/24 Maja roku Pańskiego 1829 a Panowania Naszego 4go.

(podpisano) MIKOŁAJ.

Minister Sprawiedliwości,
(podp:) Ig: Sobolewski.

przez Cesarza i Króla.

Minister Sekretarz Stanu:

(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem:

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu:

(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem;

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Dywizyi:
Kossecki,

Prócz tego Najjaśniejszy Pan raczył udzielić szczególne ułaskawienia 34 osobom na kary główne skazanym.

Kurs Listów Zastawnych

dnia 22 Maja 1829 r.

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Za Sto złotych w Listach Zastawnych.

Żądano zł: 90 gr. —

Płacono — 89 — 15

Z Petersburga d. 22 Kwietnia D. K.

(Z Dziennika Petersburgskiego.)

Wczoray w uroczystość Imienin N. Cesarzowej Jeymości, rocznicy Urodzin J. C.

Mości Wielkiego Xięcia Następcy Tronu oraz Imienin J. C. M. Wielkiej Xiężniczki Aleksandry Mikołajewnej, odprawiona była Msza S. w Kaplicy pałacu Zimowego. Ciało dyplomatyczne przypuszczone potem zostało do złożenia powinszowań Ich Cesarskim Mościom. Członkowie Rady Państwa, Ministrowie, Senatorowie, Jenerałowie, Dwór i wszystkie Osoby znakomitsze płci obojczy również mieli honor złożyć swoje powinszowania N. Cesarzowej w Jej pokojach. Wieczorem oświecono miasto.

Rozkazem dziennym z dnia 21 b. m. N. Cesarz Jmć raczył mianować Jenerałami Jazdy: Jenerała Porucznika Hrabiego Witte, i Jenerała Porucznika Benkendorffa 1, Szefa Żandarmerji.

Jenerałowie Porucznicy: Baren Lewenstern 1, i Ignatiew, postąpili na Jenerałów Artylleryji.

Rzeczywisty Tajny Radca Xiążę J. Łobanow-Rostowski, mianowany Wielkim Szambelanem.

Jenerałowie Adjutanci J. C. M. Jenerałowie Porucznicy: Potemkin, Czeczeryn, Lewaszew i Chrapowicki, mianowani Kawalerami orderu S. Alexandra Newskiego.

Baron A. Humboldt przybył do tutejszej stolicy.

— Dnia 26. —

Reskryptem z dnia 21 b. m. raczył N. Cesarz Jmć zaszczyścić orderem S. Anny 1szej klasy Jenerała Majora Godein, dyrygującego szkołą Podchorążych gwardyi.

Ukazem z dnia 24 b. m. wydanym do Kantoru Dworu, raczył N. Cesarz Jmć mianować Kamejunkerem Xięcia Odojewskiego 10tej klasy, należącego do Komitetu cenzury i wydziału spraw duchownych wyznau obcych.

Na przedstawienie Ministra Skarbu, N. Cesarz Jmć rozkazał ustanowić Konsulat Ros-

syjski w Hawannie na wyspie Kuba. Najwyższym zaś Ukazem do wydziału spraw zagranicznych, dnia 2 b. m. wydanym, mianowany został Konsulem tamże Rossyjski poddany Lüdert.

Donoszą z Derptu co następuje: — „Aleksander Humboldt przybył tu dnia 15 Kwietnia o godzinie 6 rano; na zwiedzaniu zbiorów i zakładów naukowych przepędził siedm godzin. Professorowie ucieszeni z widzenia w swoim gronie czczonego więcej niż w innej części świata, honorowego Doktora swego Uniwersytetu, dali obiad dla niego. Przy obiedzie wniósł najpierwszy Humboldt następujący toast: „Za pomyślność Monarchy, który wspaniale ugruntowany Uniwersytet wspaniale zaszczyca i podnosi. „ Potem Rektor wniósł toast na cześć dostojnego gościa, następnie za pomyślność tego naukowej wyprawy, a nakoniec za zdrowie i go towarzyszyów Professorów Ehrenberga i Rosego z Berlina. Urok właściwy osobistości Humboldta uświetnia jeszcze bardziej sławę tego badacza. — Wrażenie, które u nas zostawia, będzie trwałe. „

Z Odessy d. 20 Kwietnia D. K.
(Z Dziennika Odeskiego.)

W ostatnich dniach Marca, Gubernator Jeneralny Nowej Rosyi i Bessarabii wysłał do Warny i innych twierdz zdobytych broń naszą, officera z zleceniem kopiowania napisów, zbierania dawnych monet, marmurów i innych zabytków starożytności, iakieby warto umieścić w naszym muzeum. Officer mający to zlecenie przysłał już w tych dniach blisko 10 sztuk marmurowych, z rozmaitemi figurami i napisami Greckimi. Spodziewać się należy, iż skoro te marmury z okrętu wyłożone zostaną na ląd, P. Blücher, Dyrektor muzeum w Odessie i Ker-

czy, znany w uczonym świecie z użytecznych poszukiwań, wkrótce udzieli nam ciekawych wiadomości ze względu tych zabytków starożytnych.

Główna kwatery przybyła dnia 9 Kwietnia do Galacu,

Wiadomość z Szumli pod dniem 28 Marca wyrażaia, że Wielki Węzyl przybył tam z 12,000 regularnego woyska, nie licząc w to woysk nieregularnych, i że co chwilę oczekują tam nowych posiłków.

Pismo z Sizopolu pod dniem 8 Kwietnia, a zatem wcześniejszy daty od potyczki z Turkami (11 Kwietnia) podaje opis warowni, która była teatrem bohaterstwy waleczności Ressayian. Dnia 14 Marca zaczęto roboty; 4 Kwietnia były skończone a 5 warownia została poświęcona. Urządzona jest na 500 ludzi, ma 4 bastiony i 8 dział. Leży na górze panującey nad całem miastem i okolicą o wystrzał z dział; i jest odległa blisko o 200 sążni od Sizopolu. Na dwa i pół sążni głębokie rowy musiano z trudnością za pomocą prochu robić w skałach; przez nie prowadzi most zwodzony, i opaliskowana brama. Osada mieszka bardzo wygodnie w 3 koszarach. Założono 2 magazyny prochu, które obić mogą 2000 działowych i 25,000 karabinowych ładunków, prochu, tak dalece, iż dzieło to jest małą warownią, która tylko wzięta być może przez formalne oblężenie. W czasie poświęcenia dnia 5go Kwietnia, naprzód była wielka parada, potem woysko udało się do twierdzy, gdzie duchowni dopełnili obrzędu. Święte pieśni ludu za Monarchę towarzyszyły wystrzałom z dział. Wieczorem zgromadziły się oficerowie, duchowni, i znakomici obywatele na ucztę, gdzie podobnie przy toaście za N. Cesarza i Jego Rodzinę, grzmiały działa z florenty i twierdzy. Dnia 8 Kwietnia zaczęła

się już wiosna w Sizopolu; drzewa i pola odkryte były zielonością i kwiatami. Wspominaliśmy już o mym kerpucie, który wsiadł był na zdobyte w Sizopolu konie. Późniejszemi napadami zyskali Rosyianie więcej jeszcze koni, tak, iż ten korpus mógł być powiększony. Dziś liczy twierdza 100 ludzi na najlepszych koniach, którzy czynią dla niej ważne usługi. Utworzony został także polotny korpus, który doskonale umie odbijać Turkom w Bułgarii owce i woły. Bułgarowie są jako przewodnicy bardzo pożyteczni naszemu woyskom.

Ma tu być wybudowany ogromny magazyn wśród stepów kosztem skarbu do dnia 15 Czerwca r. b. na wszelkie zapasy przeznaczone dla woyska. Oczekują tu także przybycia 300 wielbłądów, przeznaczonych na użytek woyska.

Z Sizoboli d. 6 Kwietnia D. K.

Fregata Flora z oddziału Kontraadmirała Kumani, która pod sprawą Kapitana Baskakow krążyła na morzu przed cieśniną Stambulską, wróciła tu dnia 5 b. z dwoma nieprzyjacielskimi statkami, które zabrała. Celem utrudzenia wolnych związków, odbywających się za pomocą małych statków między ową cieśniną a brzegami Anatolii, przedsięwzięto już stosowne środki. Wiarogodne podania stwierdzają zupełnie wiadomość o dotkliwym braku żywności tak w twierdzach Tureckich, iako też w samym Stambule.

Z Paryża d. 15 Maja.

Wczoraj odwiedził Król z rodziną swoją Grand-Commun, a przed południem pracował z Wielkim Pieczętarzem (Potalis).

Rozporządzeniem Królewskim z dnia 14 b. m. Hr. Potalis mianowany jest Mini-

strewn spraw zagranicznych, a na jego miejsce Wielkim Pieczętarzem i Ministrem sprawiedliwości, P. Bourbeau, dotychczasowy podsekretarz w wydziale sprawiedliwości. Rozporządzenie to podpisane jest przez Ministra spraw wewnętrznych, który ma także zlecenie one uskutecznić.

Słychać, iż w cichości uzbraiana jest w Tulonie wyprawa przeciw Algierowi. Anglija nie ma być temu przeciwną. Przedsięwzięcie to kosztować ma 25 mill. Fr. Znajdująca się w tym porcie fregata Rossyjska Konstanty, jest w tak złym stanie, iż naprawa iey kosztować będzie 60,000 Fr.

Książna Berry oglądała wczoraj w Muzeum Królewskiem piękny obraz koronacji teraźniejszego Króla przez Barona Gerarda Robiony, który bardzo iey się podobał.

Podług doniesień z Rio-Janeiro pod d. 26 Marca, wypowiedzenie wojny Portugalii miało być dnia 1 Kwietnia Brazylijskim Izborom prawodawczym przedstawione.

P. Ternaux starszy, zaczął onegdaj otwierać 7 silos (składow podziemnych zboża) w Siant-Quen (pod Rouen). Pierwszy, który otworzony został, miał 23 stóp głębokości i 24 szerokości, i zawierał w sobie 1404 centnarów zboża ze zbiorów r. 1824, które nie było bynajmniej nadpsute.

W przeszłym miesiącu przybyło do Marselii 12,000 pniaków wina Korynckiego. Z tych otrzymał departament Audy 1000, uścicia Rodanu 3000, Korsyki 1000, Gardy 1000, Heraultu 1000, wschodnich Pireneow 1000, Warry 3000, i Vaucluse 1000.

Z Włoch d. 12 Maja.

J. C. Wysokość Wielki Xąż Toskański powrócił z swej podróży do bagnisk nadmorskich, gdzie obejrzał rozpoczęte do ich osuszenia roboty i nowe nakazał, do zamku Castello, gdzie teraz cała iego bawi rodzina.

Xąż Paweł Wirtembergski odjechał dnia 6 b. m. z Rzymu do Liwornu. Na kilka dni pierwej nowy Angielski Poseł w Stambule, P. Robert Gordon przejechał przez Rzym do Neapolu. Kardynałowie zaczęli się z Rzymu rozchodzić do zwyczajnych swoich siedzisk.

Z Liwornu piszą pod dnjem 2 Maja, że w przeciągu miesiąca przybyło tam z Egiptu 1000 worów żyta i 65,000 worów różnego gatunku grochu, i ceny są tak niżkie, iż można będzie ztamtąd Francyi taniej dostarczyć zboża niż z portów morza Bałtyckiego.

Z Madrytu d. 4 Maja.

N. Królowa Jmość zapadła na żółciowokatarową gorączkę i od 1go b. m. nie wstaje z łóżka. N. Król Jmość zezwolił na utworzenie tu Konserwatorium muzycznego na wzór Włoskiego.

W przeszłą Sobotę była Rada stanu w Aranju z, lecz nie słychać o czem rzecz była.

Stronnictwo Ultraroyalistów czyni wszelkie usiłowania do obalenia urzędzonej teraz policyi i zaprowadzenia na iey miejsce dogodney do swych widoków; lecz trud o, aby iey się to udało, bo rząd nie chce zapewne zmienić przyjętego systemu umiarkowania, przez które nieochybnie uzyska przychylność większości Narodu.

Trzęsienia ziemi zdają się tylko miejsca odmieniać: naynowsze listy z Waladolidy donoszą, że w Puebla de Sanabria (niedaleko granicy Portugalskiej) czuć się dało 5 mocnych wstrząśnień, które jednak żadnego nie-szczęścia nie przysporzyły. Dostrzeżono, iż na przystani Torrevieja żaden okręt nie może zarzucić kotwic, ponieważ dno morza w ustawicznym jest poruszeniu. W Andaluzyi padał przez kwadrans ogromny grad, który spustoszył zupełnie miasto Medellin. Naymniejszego grad był w wielkości muskatolowej gałki.

D O D A T E K

D O N^{ro} 43.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

z KRAKOWA DNIA 31 MAJA 1829 ROKU w NIEDZIELE.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Barometr z reduk. na 0° z.	Therm: czyli stop:zim i ciepła	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	U W A G I.
Maja god: 7	cali lin: 27 7, 232	stopnie 12 9. 0	stop: 82	Połud: Ws. średni	Pogoda z chmur:	
12	„ 7, 583	+12. 8	62	„ „	„ „	
26. 3	„ 7, 510	+13. 4	60	„ „	„ „	
0	„ 7, 544	+9. 2	82	„ „ słaby	„ „	
7	27 6, 898	+10. 0	84	Połn: Ws. średni	Pogoda z chmur:	
27. 12	„ 5, 891	+15. 2	67	Połn: Ws. mocny	Pochmurno	Deszcz.
3	„ 6, 257	+13. 4	66	Połn: Ws. słaby	Chmury	
9	„ 6, 183	+9. 6	92	Połud: Za. słaby	Pogoda z chmur:	
7	27 5, 869	+10. 8	88	Połn: Za. słaby	Pochmurno	
28. 12	„ 5, 269	+16. 5	76	Połn: Ws. słaby	Chmury	
3	„ 5, 003	+16. 5	72	„ „	„ „	
9	„ 4, 071	+9. 4	84	Połud: Za. słaby	Pogoda z chmur:	
7	27 4, 817	+11. 0	88	Ws. hodni słaby	Pogoda z chmur:	
29. 12	„ 4, 816	+16. 8	69	Połn: Ws. słaby	„ „	
3	„ 4, 492	+19. 4	63	„ „	„ „	
9	„ 4, 195	+12. 2	85	Wschodni słaby	„ „	

J. K. Stęczkowski, A. O. A.

Z Warszawy d. 26 Maja.

Najjaśniejsi Państwo raczyli dnia onegdajszego wieczorem przejeżdżać się w otwartym pojeździe po ulicach miasta Warszawy, w chwili kiedy cała niemal ludność stolicy zwiędzała illuminacją. Radośnie orczyki ludu towarzyszyły wszędzie ukebanym Monarsze i Monarchini.

Do szczegółów obrzędu Koronacyjnego dodać należy, że wczasie tej uroczystości, Order Orła Białego niesiony był przez Senatora Woiewodę Franciszka Grąbowskiego, Pieczęć Królestwa przez Ministra Sekretarza Stanu Stefana Hr. Grabowskiego, Chorągiew Królestwa przez Jenerała Piechoty Izydora Hr. Krasieńskiego, Miecz przez Jenerała Artyleryi Hauke, Płaszcz Królewski przez Senatorów

Kasztelanów Głiszczyńskiego i Sierakowskiego, Kula Ziemske przez Senatora Woiewodę Czarneckiego, Berło przez Senatora Woiewodę Xięcia Czartoryskiego, Korona zaś przez Prezesa Senatu, Ordynata Hr. Zamoyckiego. — Czynności Mistrzów Obrzędów sprawowali Hr. Kossakowski i Radca Stanu Tymowski, a Heroldów, Gustaw Hr. Grabowski i Ludwik Bentkowski, Urzędnicy z Bióra Rady Stanu.

W czasie uczty u N. Pana daney o godzinie 3ciej z południa, w Sali Koncertowej Zamku Królewskiego na osób 130, Józef Hr. Krasiński, Szambelan Dworu, pełnił obowiązki Krayczego, a Artysci muzyczni pod dyrekcyją Kapelmistrza Dworu Karola Kurpińskiego, wykonywali dzieła muzyczne Rossiniego, Soliwy i t. d. Sławny Paganini grał solo na skrzypcach, a Karol Lipiński, pierwszy skrzypek Dworu, przybyły do Warszawy dniem pierwey, należał do wykonania muzyk tak w Kościele Metropolitalnym, iak niemiennie w czasie ucaty, o której mowa.

Oto jest pieśń za Króla, śpiewana przy wywiesiu NN. Państwa z Kościoła Metropolitalnego.

NIECH ŻYIE KRÓL,
czyli

Polskie God save the King,
Ś P I E W

NA KORONACYJĄ NAYIAŚNIEJSZEGO
MIKOŁAJA I.

CESARZA WSZECH ROSSYY, KRÓLA POLSKIEGO.

Niech żyie Polski Król!

Wielki potężny Król!

Niech żyie Król!

Dni Jego Bożn chroń,

W boiu poprowadź dłoń,

Zwycięstwem uwieńcz skroń!

Niech żyie Król!

* * *

Wszchemocny PANIE nasz!

Co Jego wrogów znasz,

Zgładzić ich dasz.

Walczącym sił day lwich,

Zmieszay zamiary Złych,

Lub upamiętay ich!

Niech żyie Król!

* * *

Boże! w szczodrocie swey

Wszystkie nań dary zley,

W opiece miey!

Od wszego złego zbaw!

Rządy dobrocią wsław!

Król twierdzą naszych praw;

Niech żyie Król!

* * *

Gdy Lud zasmucisz Twóy,

Serca ufnością zbróy,

Zgodą ie spóy!

Kto się Polakiem zwie,

Niech się przed Królem gnie,

I wszyscy ozwą się:

Niech żyie Król!

Słyszeliśmy nakoniec Paganiniego. Wszelkie pochwały oddane iego znakomitemu talentowi, niczem są w porównaniu z podziwieniem, iakiego każdy słyszający tego wirtuozu doznaie. Nie będziemy się rozszerzać nad grą tego artysty. Imie iego mające sławę Europeyską obeymuie w sobie wszystkie pochwały, iakieby mu oddać było można.

Z Lizbony d. 29 Kwietnia.

(Z Dziennika Paryzkiego le Messenger.)

Mówią tu o pięciu wyrokach, które Don Pedro wydał i stanowiących co następuje: 1) Cesarz obeymuie aż do doletności Donna Maryi Monarchiczną władzę w Portugalii; 2) ogłasza Don Miguela iako utracającego prawo obywatelskie i swbie przywileie; 3) oznacz-

nem jest dla niego i Matki miejsce wygnania; 4) z małym wyjątkiem ogłoszone będzie powszechne przebaczenie i 5) zaprowadzona będzie Rejencja.

Z Londynu d. 12 Maja,

Onegday i wczoray Xżę Kumberlandyi odwiedził Króla. Xżę Klarencyi wyzdrowiał zupełnie.

Dnia 9go b. m. Poseł Brazylijski miał czynność w wydziale spraw zagranicznych. Te goż dnia Margr. Itabajana miał długą naradę z Hr. Aberdeen. Dnia 10 gabinet był przez półtrzeci godziny zgromadzony. Wczoray Poseł Francuzki rozmawiał z Xciem Wellington. Posłowie Austriacki i Neapolitański mieli narady z Hr. Aberdeen.

Hr. Alex. Montara, który podczas ostatnich pokoiów był przed J. K. M. stawiony, miał do złożenia wierzytelny list na posła od Xcia Luki.

Okręt Warspit o 67 działach popłynął dnia 7go b. m. z Plimut do Rio-Jane-ro, dla złuzowania okrętu Ganges o 84, na którym powróci ztamtąd do Anglii Admirał Otway, a Admirał Baker miejsce jego zastąpi.

Z Dublina odpłynęły dwa pułki do Liwerpola.

Uzbraianych teraz jest kilkanaście okrętów, które popłyną do nowej osady nad rzeką Łabędzią.

Odwiedzenie i bawienie Don Miguela w Anglii kosztowało rząd 4969 Es. a Donę Maryi w r. z. 2362 Es.

— Dnia 15. —

Onegday przyjął Król rapport od Rekerdera Londyńskiego i z 20 na śmierć skazanych 3 tylko wyroki zatwierdził. Potem dał J. K. M. Xciu Wellington posłuchanie.

Wczoray przybyły na powrót z Berlina Poseł nasz przy Dworze Berlińskim, Pan Brook Taylor, miał pierwszy raz długą rozmowę z Hr. Aberdeen.

Xiążęta Orleanu i Chartres przybyli wczoray do Dowru i byli Królewskiemu wystrzałami (21 razy z dział) powitanemi.

Kupcy handlujący do Turczach złożyć mają powszechne zgromadzenie, dla ułożenia do rządu przełożenia przeciw blokadzie Dardanelłów przez flotę Rosyyską.

Z Bruxelli i Paryża nadeszły od Posłów naszych pisma.

Od czasu jak P. Fitzgerald został Ministrem handlowym onegday dał pierwszą uczcę dla Ministrów.

Niedawno kilkunastu Katolików w Dublinie wykonało przysięgę na sędziów przysięgłych.

Nowojorskie Gazety z dnia 17 Kwietnia zawierają doniesienia do 24 Marca z Kolombii, a z Bogota do 9. W tej Rzeczypospolitej panowała najzupełniejsza spokojność. Ogłoszone przez Boliwara przebaczenie było skuteczniejsze niż miecz jego; nawet Pułkownik Abando zdać się miał na łaskę oswobodcy. Dnia 21 Lutego znajdował się Boliwar w Trapiche i nie zdawało się, aby w swem przechodzie przeciw Quito doznawał jakowej przeszkody. Gazeta Bogoty pod dniem 8 Marca donosi urzędownie z Boliwii i południowego Peru, że lud obruszył się przeciw stronnictwu Jenerała Lamar, i że przez to niezawodnie nastąpi pokój. Jenerał Santa Anna przyjęty był z wielką radością w Vera-Cruz, ale dnia 19 odiechał napowrót do Jalapa.

Od brzegów Menu d. 16 Maja.

Gazeta powszechna zawiera następujący artykuł o charakterze Sułtana Mahmuda, którego autorem здаie się być znany przyjaciel Greków P. Eynard:

“Dziki charakter, który Mahmud przeciw Janczareim okazał, i stałość, z jaką w zniszczeniu tego strasznego korpusu postępował, postawiły tego Sułtana w mniemaniu

publicznem w rządzie wielkich mężów. Opisanie przyczyn, które ten środek ułatwiły, byłoby za obszerne. Niedostatek tęgości owczesnych Janeczardów przyłożył się szczególnie do ich zwinięcia, i dowodną jest rzeczą, iż czyli przez przypadek czyli szczęście Mahmud dokazał tego, co jego poprzedników życie kosztowało. Lecz to nie dowodzi jeszcze, aby Mahmud był wielkim mężem, i ci, którzy go porównywiają z Piotrem Wielkim, popełniają wielki błąd, bo tylko okrucieństwami są do siebie podobni. Mahmud wychowany był w Seraiu; znajdował się w ręku Eunuków, nie posiada żadney nauki i wiadomości o krajach Europejskich, ich potęgę i polityce. Jego panującą namiętnością jest wojskowość, ale gdzież mógł się nauczyć obrotów? Sądzi, iż dosyć umieć dokładnie bronią robić i obracać się, aby być dobrym Jenerałem. Ulubionem jego zatrudnieniem jest musztrowanie swoich żołnierzy. Traci czas na małych zatrudnieniach: każe Muzułmanom brody golić, turbany zrywać i czyni ich niechętnymi bez nauczzenia właściwey sztuki wojowania. Odznaczającym charakterem Mahmuda jest miłość własna. Ma się za wielkiego męża, wielkiego wojownika i wielkiego polityka. Jego upor zarozumienie i dumia uważane są za jego geniusz,

i bohaterstwo. Sposobem jego rządzenia jest pozbycie się głów, które mu są przeciwne. Nie cierpi sprzeciwienia się, nie słucha żadney rady i polega, chociaż bez doświadczenia, na sobie samym. Panuje jako nieograniczony Monarcha i nikt nieśmie mu czynić przełożenia. Jeśli czasem w chwili dobrego humoru dozwoli przełożyć sobie co przez Reis-Effendego, tedy odwołuje to wkrótce. Dla tej więc przyczyny dyplomatyka Europejska nie może nigdy polegać na odpowiedziach Reis-Effendego. Magnaci napozor tylko są przychylni Sultanowi. Ztem wszystkiem widzą, do czego prowadzi go jego zaślepienie; żaden jednak nie ruszy się chyba w przypadku nieszcześcia. Lud jest mu przeciwny, ale ulga, ponieważ oszukiwany jest doniesieniami i wierzy, iż wojsko Rossyjskie jest na wpół zniszczone. Ale na wiadomość o pobiciu i zbliżeniu się niebezpieczeństwa zapaleń zamieni się zapewne w nienawiść i zrzędzi krwawą rewolucyją. Postępowanie ołczych Posłów było ciągle otwarte i przyjaźielskie. Okazywali Wszysey rzetelność i prawdziwe interesowanie się za Portą. To co by na innym Monarsze zrobiło przyjemne wrażenie, posłużyło tylko do utwierdzenia Mahmuda w uporze do odmówienia wszystkiego. W życzeniach o pokój i za ludzkością uważał tylko słabość i bojaźń, i to powiększyło jego dumę i zaślepienie. Otoż to jest Monarcha, którego wystawiają wielkim; lecz zobaczymy czyli wkrótce, wcale na inny przydomek nie zasłuży.

D O N I E S I E N I A.

Komornik Sądowy uwiadomia Publiczność, iż dnia 2go Czerwca r. b. o godzinie 10 ranney, w Kleparzu na targu końskim, odbędzie się sprzedaż przez Licytacyją, Klaczy angliczowaney rasy Angielskiej i Zrabca od niey.

W Krakowie dnia 27 Maja 1829 r.

Józef Stodkowski, Kom: Sąd.

W dniu 2 Czerwca 1829 r. o godzinie 10 ranney, na Kaźmierzu przy Krakowie w domu pod L. 70, w drodze eksekucyi Sądowej odbędzie się publiczna Licytacyja, jako to: bryczki, wozu, sabasznika, prassy, stołów, łózka, lichtarzy, oraz innych drobiazgów; chcąc zatym licytować mających, podpisany na czas i miejsce oznaczone zaprasza.

W Krakowie dnia 29 Maja 1829 r.

Teodor Jaworski, Kom: Sąd.

W dniu 2 Czerwca r. b. o godzinie 10 ranney, w Kleparzu w domu pod Nrem 9 w Gminie VII., odbędzie się publiczna Licytacyja ruchomości, zegaru, komody, szafy, w drodze eksekucyi Administracyjney; zaś w dniu tym po południu o godzinie 3 tegoż domu na rok jeden wydzierżawienie; życzących w miejsce i czas oznaczony zaprasza się.

Jan Krzyżanowski, Sekw: Rząd.